

РЕШЕНИЕ

№ 6340

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 24.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2345** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по повод на жалба от „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], с електронен адрес: [електронна поща], чрез Е. Р., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220419000955-091-001/19.05.2020 г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и М. К. М. -ръководител на ревизията, в частта, потвърдена и изменена с Решение № 1838/04.12.2020 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр. С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят обжалва ревизионния акт в частта относно установените задължения по ЗДДС за м.12.2016 г. в размер на 2 436, 46 лв. и съответните лихви , за м.05.2017 г. в размер на 1 891, 83 лв. и съответните лихви, за м.02.2017 г. в размер на 2 347 лв. и лихви в размер на 757,62 лв., за м.06.2017 г. в размер на 2347 лева и лихви в размер на 678,08 лв., за м.07.2017 г. в размер на 21 514, 13 лв. и лихви в размер на 6030, 41 лв., за м.09.2017 г. в размер на 7104, 15 лв. и лихви в размер на 1870,91 лева. Общо установените задължения са в размер на 37 640,57 главница и лихви за тях в размер на 10725,79лв.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на оспорения РА. Излага доводи, че по част от фактурите няма законово задължение по ЗЗД договорът за наем да е сключен в писмена форма. Счита, че неправилно и в противоречие практика на ВАС е да се отказва приспадането на данъчен кредит, само поради това, че някой от

доставчиците на ревизираното дружество не са декларирали доставката на стоки и услуги. Смята, че всички договори по фактурите са реални и дори, да няма за част от тях плащане в срок е нали реалност на извършената услуга.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Г. поддържа жалбата, моли за отмяна на акта и претендира присъждане на разноските по производството по представен списък.

Ответникът - Директорът на дирекция "ОДОП"-гр. С. при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт Б. оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, Трето отделение, 62 – ри състав, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, намери следното:

От фактическа страна:

Със Заповед №Р-22220419000955-020-001/14.02.2019 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 25.02.2019 г., изменена със Заповед №Р-22220419000955-020-002/12.04.2019 г. и Заповед №Р-22220419000955-020-003/20.05.2019 г., е възложена ревизия на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2016 г. до 30.09.2017 г. Ревизионното производство е спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК със Заповед №Р-22220419000955-023-001/21.06.2019 г. Възобновено е със Заповед №Р-22220419000955-143-001/21.02.2020 г. Описаните заповеди са издадени от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и. д. директор на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220419000955-092-001/10.04.2020 г., връчен по електронен път на 13.04.2020 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение с вх. №53-00-1422/28.04.2020 г. След запознаване с изложените в него мотиви ревизиращият екип е приел същото за частично основателно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22220419000955-091-001 от 19.05.2020 г., издаден Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и М. К. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 11.09.2020 г.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди по ЗДДС.

Видно от разпоредителната част на РА /Таблица 1/, при деклариран от „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД данък за възстановяване за ревизираните периоди общо в размер на 131,00 лв., органите по приходите са установили данък за внасяне в общ размер на 51 860,76 лв. и лихви в размер на 15 490,13 лв. Корекциите произтичат от доначислен на основание чл. 86 от ЗДДС данък в общ размер на 47 754,84 лв., като органите по приходите са приели, че декларирани от дружеството освободени доставки, попадащи в обхвата на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, свързани с отдаване под наем на автомобили, са такива, извършени на територията на страната. Не са признати и декларираните вътреобщностни доставки /ВОД/ на стоки и на автомобили по смисъла на чл. 53 от ЗДДС, като е прието, че са извършени продажби на същите на територията на страната. Не е признато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4

236,91 лв. по отразени в дневниците за покупки протоколи по чл. 117 от ЗДДС, съставени във връзка с вътреобщностни придобивания на стоки /В./ по смисъла на чл. 13 от ЗДДС, като е прието, че са издадени без основание.

Съгласно изложеното в ревизионния доклад основната дейност на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД е търговия и отдаване под наем на леки автомобили към дружества, регистрирани в страни членки на Европейския съюз /ЕС/. Дружеството не разполага с обекти за осъществяване на дейността си и не е регистрирало в НАП електронен касов апарат с фискална памет /ЕКАФП/. Регистрирано е по реда на ЗДДС, считано от 22.07.2016 г.

В хода на ревизията са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА. Изискани са документи от задълженото лице, както и такива от трети лица.

На ревизираното дружество по електронен път е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220419000955-040-001/27.02.2019 г., в отговор на които са представени описаните в РД документи, писмени обяснения и справки.

На основание чл. 47 от ДОПК са изпратени искания до СДВР, направление ПП-КАТ и отдел „Български документи за самоличност“ и до Главна дирекция „Гранична полиция“. Изискана е информация за собствеността на конкретно посочени в исканията автомобили и съответните документи, информация за извършени нарушения със същите автомобили на Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и напускали ли са територията на страната за периодите от 01.12.2016 г. до 30.09.2017 г. Изискана е и информация за влизания и излизания от територията на Република България на 6 чуждестранните физически лица, сред които и управителят на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД. Получените отговори и документи са приложени по преписката. На стр. 7-10 от РД в табличен вид се съдържат данни за регистрираните в информационния масив на КАТ прехвърляния на собствеността и напускането на страната на 39 автомобили, собственост на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД.

Изпратени са молби за административно сътрудничество до приходната администрация на Република Италия в съответствие с чл. 7 на Регламент /ЕС/904/2010, свързани с В. L. A. DI BALESTRA LUCIA с VIN IT08221891214, А. M. DI M. SEBASTIANO с VIN IT08286151215 и PENSOFAL I. S.P.A с VIN IT04676821210.

С Протокол №П-22220419000955-П.-001/15.05.2019 г. са присъединени документи, представени в хода на извършена проверка на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД, предхождаща настоящата ревизия.

След анализ на събраните писмени доказателства и установените факти, с РА са извършени следните корекции, предмет на спор в настоящото производство:

По отношение на доначисления данък върху добавената стойност:

През данъчни периоди м. 12.2016 г., 01.2017 г., м. 05.2017 г., м. 07.2017 г. и м. 09.2017 г. „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД е декларирало извършени услуги по отдаване под наем на автомобили, попадащи в хипотезата на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, за което са издадени фактури на дружества, регистрирани на територията на Италия. ДДС не е начислен.

През данъчни периоди м. 02.2017 г., м. 07.2017 г., м. 09.2017 г. са декларирани извършени ВОД на стоки и на автомобили, съгласно чл. 53 от ЗДДС, за което са

издадени фактури с получатели - дружества, регистрирани на територията на Италия. ДДС не е начислен.

Установено е, че по банкова сметка на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД в П. АД на 20.06.2017 г. е получен превод от 6 000,00 евро с наредител „ЕЛПЕТРА ТРАВЕЛ“ ЕООД. Като основание е посочено „авансов превод“. Същевременно не е издадена фактура на този клиент.

От ревизираното дружество е издадена фактура №0...03/10.01.2017 г. на стойност 15 000,00 евро с вписан предмет „депозит 5 000,00 евро и наем за една година – 10 000,00 евро“. Получател е TELECOMPONENTI COSTA VINCENZO S.R.L с VIN IT 01470821214. ДДС не е начислен. Фактурата не е отразена от „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД в дневника за продажби за м. 01.2017 г. или в следващ данъчен период.

Установено е, че между наемодателя „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД и наемателите – дружества, регистрирани на територията на Италия, са сключени договори за наем на МПС, както следва:

- на 26.11.2016 г. с наемателя PENSOFAL I. S.P.A – Италия за отдаване под наем на автомобил А. РС6 АВАНТ с регистрационен номер С., срещу годишна наемна цена в размер на 24 000,00 евро, като е уговорено и заплащане на задатък за две години в размер на 25 000,00 евро. От ревизираното дружество е издадена фактура №0...01/01.12.2016 г. на стойност 49 000,00 евро /левава равностойност 95 835,67 лв./ с вписан предмет „депозит за наем на кола – 25 000,00 евро и наем за една година – 24 000,00 евро“. Във фактурата не са вписани данни за автомобила и ДДС не е начислен. Спорната фактура е отразена от „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД в дневника за продажби за м. 12.2016 г.

По данни от КАТ автомобилът е с рама WUAZZZ4G3HN900515, регистриран е от „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД на 21.11.2016 г. и няма данни да е напуснал територията на страната.

Във връзка с процесната доставка е изпратена молба за административно сътрудничество до италианската данъчна администрация. При проверката италианското дружество е представило фактура №0...01/01.12.2016 г. и договор, сключен с жалбоподателя. Обяснено е, че на 01.12.2017 г. договорът за наем е удължен с една година – до 31.12.2018 г., и в тази връзка „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД е задържало депозита в размер на 25 000,00 евро. Фактура не е издадена. Италианското дружество не е декларирало дължимия ДДС и не е подало формуляр INTRA – 2 Q. /услуги/. Автомобилът е използван от 2017 г. до 14.09.2019 г. Наетата от „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД кола е била проверена от италианските органи многократно, последно на 14.09.2019 г., и е установено, че е наета и за 2019 г., без да е издадена фактура от наемодателя.

Органите по приходите са приели, че за получената сума от 25 000,00 евро /левава равностойност 48 895,75 лв./ от PENSOFAL I. S.P.A - Италия, документално оформена като депозит за наем на автомобил, ревизираното дружество е следвало да издаде фактура на италианското дружество на същата стойност. Тъй като извършената от жалбоподателя доставка на услуга по отдаване под наем на автомобил на италианското дружество не е документирана, на основание чл. 86 от ЗДДС във връзка с чл. 82 от закона за данъчен период м. 12.2016 г. е доначислен данък върху добавената стойност в размер на 8 149,29 лв.

Жалбоподателят оспорва извършеното облагане, като сочи че съгласно чл. 114, ал. 1 от ЗДДС във фактурата е необходимо да се опише количеството и вида на стоката или

вида на услугата. Счита, че при издаване на фактура №0...01/01.12.2016 г. са спазени законовите реквизити. Пояснява, както е потвърдено и от италианския му контрагент, че платената гаранция /депозит/ в размер на 25 000,00 евро не му е върната, тъй като наемането на автомобила е продължило за период от още една година и същата е прихваната.

- на 04.01.2017 г. е сключен договор с наемателя TELECOMPONENTI COSTA VINCENZO S.R.L за отдаване под наем на автомобил А. РС6 АВАНТ с регистрационен номер С., срещу годишна наемна цена в размер на 15 000,00 евро. От ревизираното дружество е издадена фактура №0...03/10.01.2017 г. на стойност 15 000,00 евро /левава равностойност 29 337,45 лв./ с вписан предмет „депозит 5 000,00 евро и наем за една година – 10 000,00 евро“. ДДС не е начислен. На 04.01.2017 г. по банкова сметка на ревизираното дружество в П. АД от TELECOMPONENTI COSTA VINCENZO S.R.L - Италия е преведена сума в размер на 15 000,00 евро. Фактура №0...03/10.01.2017 г. не е отразена от „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД в дневника за продажби за м. 01.2017 г. или в следващ данъчен период. Ревизиращите органи са приели, че доставката е укрита и на основание чл. 86 от ЗДДС е начислен данък в размер на 5 867,49 лв. за данъчен период м. 01.2017 г.

Установено е също, че през периода на наемането на автомобила от TELECOMPONENTI COSTA VINCENZO S.R.L – Италия, същият е бил продаден на А. М. DI M. SEBASTIANO с VIN IT 08286151215. На последното е издадена фактура №0...09/05.07.2017 г. на стойност 43 000,00 евро /левава равностойност 84 100,69 лв./, декларирана в дневника за продажби за м. 07.2017 г. ДДС не е начислен. По данни от КАТ автомобил А. РС 6 АВАНТ с регистрационен номер С. е напуснал територията на страната на 06.07.2017 г.

Ревизираното дружество е издало на А. М. DI M. SEBASTIANO – Италия още три фактури, както следва: за вътреобщностни доставки на стоки /ВОД/ -№0...012/20.09.2017 г. с предмет на доставка „маратонки“ на стойност 850,00 евро /левава равностойност 1 662,46 лв./ и №0...013/27.09.2017 г. с предмет – продажба на автомобил А. с рама WAUZZZ8U7FR022023 на стойност 14 000,00 евро /левава равностойност 27 381,62 лв./ и фактура №0...011/01.09.2017 г. за едногодишен наем на мотоциклет Я. с регистрационен номер С. на стойност 2 500,00 евро /левава равностойност 4 889,58 лв./. Фактурите са отразени от „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД в дневниците за продажби за м. 07.2017 г. и м. 09.2017 г.

Установено е, че А. М. DI M. SEBASTIANO – Италия не е декларирано вътреобщностни придобивания на стоки /В./ и получени услуги от „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД и дължимият във връзка с доставките данък върху добавената стойност. В тази връзка е изпратена молба за административно сътрудничество до италианската данъчна администрация. При проверката е установено, че италианското дружество е с прекратена регистрация за целите на ДДС, считано от 07.12.2018 г. На същото се извършва данъчна проверка за 2016 г. и 2017 г. и е известно като „Т. evader“ /избягващ облагане/.

Поради горното е прието, че данъкът е дължим от ревизираното дружество и на основание чл. 86 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 16 820,14 лв. по фактура №0...09/05.07.2017 г. и данък в общ размер на 6 786,73 лв. по фактури №0...011/01.09.2017 г., №0...012/20.09.2017 г. и №0...13/27.09.2017 г., издадени на А. М. DI M. SEBASTIANO – Италия.

Ревизираното дружество е издало на TELECOMPONENTI COSTA VINCENZO S.R.L –

Италия и фактура №0...07/10.05.2017 г. на стойност 4 000,00 евро /левава равностойност 7 823,32 лв./ за едногодишен наем на автомобил С. БРАБУС с регистрационен номер С.. ДДС не е начислен. Не е представен сключен между страните договор за наем. По данни от справката на КАТ е установено, че автомобилът е напуснал територията на страната на 03.04.2019 г., т.е. бил е в България през целия период на наема. При справка в ПП VIES е установено, че доставката не е декларирана от италианското дружество.

Поради недоказано изпълнение на доставката по фактура №0...07/10.05.2017 г., към TELECOMPONENTI COSTA VINCENZO S.R.L – Италия е прието, че същата е облагаема на територията на страната и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС за м. 05.2017 г. в размер на 1 564,66 лв. върху данъчна основа 7 823,32 лв.

Жалбоподателят твърди, че неотразяването на фактура №0...03/10.01.2017 г., издадена на TELECOMPONENTI COSTA VINCENZO S.R.L – Италия, в дневника за продажби се дължи на пропуск от страна на счетоводителя, обслужващ дружеството. Предмет на доставката е наем на автомобил и същата не е укрита, тъй като от представените на органите по приходите банкови документи безспорно се установява, че е извършено плащане на наемната цена, а в платежното нареждане е посочено именно процесното договорно основание. Счита, че условието на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС доставката да е с място на изпълнение извън територията на страната и получателят да е търговец, също установен извън страната, е изпълнено. Намира, че справката от информационния масив на КАТ не отразява реалното местоположение на автомобилите, собственост на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД, предвид това, че голяма част от тях са преминали през границата на Република Гърция, която е страна-членка на ЕС. Според него справката на КАТ отразява единствено датата на първоначалната регистрация на автомобилите в Република България, както и случаите, при които автомобилът е напуснал страната през граница на държава извън ЕС.

През м. 12.2016 г. и м. 05.2017 г. е декларирано и отдаване под наем на автомобили на италианското дружество R. CARS DI RICCNETI E. с VIN IT07620251210, управлявано от Е. Р., който е и управител на ревизираното дружество. На последното са издадени фактура №0...02/01.12.2016 г. на стойност 6 400,00 евро /левава равностойност 12 517,31 лв./ с вписан предмет „депозит 4 000,00 евро и наем за една година – 2 400,00 евро“, като в същата не са посочени данни за автомобила, който се отдава под наем и фактура №0...08/10.05.2017 г. на стойност 1 000,00 евро /левава равностойност 1 955,83 лв./ за едногодишен наем на автомобил ФИАТ П. с регистрационен номер С.. ДДС не е начислен. Не са представени сключен между страните договори за наем. На 19.07.2017 г. по банкова сметка на ревизираното дружество в П. АД от R. CARS DI RICCNETI E. - Италия е преведена сума в размер на 2 000,00 евро, а на 19.10.2017 г. са преведени 13 500,00 евро.

Предвид липсата на сключени между страните договори за наем и документи за приемо-предаване, органите по приходите са приели, че не е ясен предметът на доставка по фактура №0...02/01.12.2016 г., както и не може да бъде изяснено дългосрочен или краткосрочен е наемът. За автомобил ФИАТ П. с регистрационен номер С. по данни от справката на КАТ е установено, че не е напуснал територията на страната до 23.01.2020 г.

При справка в ПП VIES е установено, че доставките не са декларирани от италианското дружество.

Поради изложеното е прието, че не е доказано изпълнение на доставките по фактура №0...02/01.12.2016 г. и фактура №0...08/10.05.2017 г. към R. CARS DI RICCHETTI E. – Италия, а същите са облагаеми на територията на страната и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС за м. 12.2016 г. в размер на 2 503,46 лв. върху данъчна основа 12 517,31 лв. и за м. 05.2017 г. е начислен ДДС в размер на 391,17 лв. върху данъчна основа 1 955,83 лв.

Жалбоподателят посочва, че фактура №0...02/01.12.2016 г. е издадена на R. CARS DI RICCHETTI E. – Италия във връзка с отдаване под наем на автомобил С. Ф. с регистрационен номер С.. Във фактурата ясно е посочено, че автомобилът се отдава под наем за една година. Поради това, че и двете дружества се представляват и управляват от едно и също лице, не е изготвен договор в писмена форма. Недекларирането на доставката, вкл. и на тази по фактура №0...08/10.05.2017 г., е поради пропуск от страна на счетоводителя, което не означава, че не е налице реално предоставяне под наем на автомобили на италианското дружество. Пояснява, че към фактура №0...02/01.12.2016 г. следва да се отнесат получените по банков път суми в размер на 2 000,00 евро на 19.07.2017 г. и 4 500,00 евро на 09.10.2017 г. Намира също, че данните от справка на КАТ, според която автомобил ФИАТ П. с регистрационен номер С. не е напуснал територията на страната до 23.01.2020 г., не следва да се вземат предвид, поради изложени вече аргументи в жалбата.

През м. 02.2017 г. е декларирана вътреобщностна доставка /ВОД/ на автомобил С. с рама WME4533421K110419 на В. L. A. DI BALESTRA LUCIA – Италия, документирана с фактура №0...05/17.02.2017 г. на стойност 6 000,00 евро /левава равностойност 11 734,98 лв./. ДДС не е начислен. Установено е, че в информационната система на КАТ липсва автомобил с посочената във фактурата рама. В тази връзка е изпратена молба за административно сътрудничество до италианската данъчна администрация. При проверката Balestra Lucia е заявила, че никога не се е интересувала от управлението на едноличния търговец и не е в състояние да изготвя счетоводни документи. За ролята си на представляващ казва, че е получила за първите два/три месеца около 500,00 евро на месец. Посочила е, че компанията е открита от мениджърите на друго дружество – R. CARS DI RICCHETTI E. S. R. L. с управител Е. Р.. При проверката на италианската администрация е установено, че В. L. A. DI BALESTRA LUCIA – Италия е буфер на групата RICCHETTI.

Поради изложеното за данъчен период м. 02.2017 г., на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 2 347,00 лв. върху данъчната основа на фактура №0...05/17.02.2017 г., издадена на В. L. A. DI BALESTRA LUCIA – Италия.

Жалбоподателят намира, че заявените от г-жа Balestra Lucia обстоятелства не следва да се вземат предвид, тъй като регистрацията на едноличен търговец предполага наличието на дееспособност на лицето и не е възможно същото да е само представляващ. Отбелязва, че В. L. A. DI BALESTRA LUCIA – Италия през ревизираните периоди е клиент и доставчик на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД, като всички вътреобщностни придобивания /В./ на стоки от едноличния търговец са признати за реални в хода на ревизията, а извършената ВОД на автомобил, документирана с фактура №0...05/17.02.2017 г. не е призната, без да са изложени аргументи.

През м. 07.2017 г. е декларирано отдаване под наем на автомобил А. А1 СПОРТБАК с регистрационен номер С. на италианското дружество RA S. DI G. BISOGNO & C с VIN IT02050960653. На последното е издадена фактура №0...010/05.07.2017 г. на

стойност 2 500,00 евро /левава равностойност 4 889,58 лв./ ДДС не е начислен. Не е представен сключен между страните договор за наем, документи за приемо-предаване на автомобила и доказателства за плащане по фактурата. Съгласно данните от справка на КАТ, автомобилът не е напуснал територията на страната. При справка в ПП VIES е установено, че доставката не е декларирана от италианското дружество.

Поради изложеното е прието, че не е доказано изпълнение на доставката по фактура №0...10/05.07.2017 г. към RA S. DI G. BISOGNO & C – Италия, а същата е облагаема на територията на страната и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС за м. 07.2017 г. в размер на 977,92 лв. върху данъчна основа 4 889,58 лв.

Жалбоподателят намира, че данните от справка на КАТ не следва да се вземат предвид, поради изложени вече аргументи в жалбата.

Установено е, че по банкова сметка на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД в П. АД на 20.06.2017 г. е получен превод от 6 000,00 евро с наредител „ЕЛПЕТРА ТРАВЕЛ“ ЕООД. Като основание е посочено „авансов превод“. Същевременно ревизираното дружество не е издало фактура на този клиент. Прието е, че получената сума е във връзка с извършена от жалбоподателя доставка на територията на страната и за същата, на основание чл. 86, ал. 1 следва да се начисли ДДС в размер на 2 347,00 лв. върху данъчна основа 11 734,98 лв.

Жалбоподателят твърди, че става въпрос за връщане на заета сума. Заемът бил предоставен в брой на управителя на „ЕЛПЕТРА ТРАВЕЛ“ ЕООД, но не е изготвен договор в писмена форма. Не представя доказателства за тези свои твърдения.

По отношение на отказаното право на приспадане на **данъчен кредит**:

През данъчните периоди м. 05.2017 г., м. 07.2017 г. и м. 09.2017 г. са декларирани вътреобщностни придобивания на стоки /В./ както следва:

- от LUXORY G. I. S. P. A с VIN IT04773210481 с фактура №314/31.08.2017 г. са закупени 2 чифта маратонки на стойност 811,48 евро /левава равностойност 1 587,11 лв./, за което е съставен Протокол №0...014/01.09.2017 г., отразен в дневника за покупки и дневника за продажби за м. 09.2017 г. Заведени са по дебита на сметка 304 – Стоки. Ревизиращите органи са приели, че предметът на доставката е неотнормиран към дейността на ревизираното дружество и за данъчен период м. 09.2017 г. не е признато претендираното право на приспадане на данъчен кредит в размер на 317,42 лв.

- от VARIETA GOMME S.A.S с VIN IT06620121217 с фактура №168/31.03.2017 г. са закупени 4 автомобилни гуми на стойност 520,00 евро /левава равностойност 1 017,03 лв./, за което е съставен Протокол №0...010/01.05.2017 г., отразен в дневника за покупки и дневника за продажби за м. 05.2017 г. Ревизиращите органи са посочили, че липсва информация на кой автомобил са монтирани гумите, поради което протоколът е издаден без основание и на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 203,41 лв. и

- от D.M.A A. DI A. DI MAURO с VIN IT08444471216 е закупено МПС, като в хода на ревизията не са представени никакви документи за удостоверяване на В., вкл. и за плащане по доставката. Не е представен и съставения Протокол №0...013/01.07.2017 г.

Жалбоподателят твърди, че закупените два чифта маратонки от LUXORY G. I. S. P. A с фактура №0...314/31.08.2017 г. са транспортирани лично от управителя на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД. По отношение на доставката от VARIETA GOMME S.A.S – Италия посочва, че е налице фактура, издадена от доставчика и доказателства за плащане. И с жалбата пред настоящата инстанция не представя Протокол №0...013/01.07.2017 г. и информация за закупения от D.M.A A. DI A. DI MAURO –

Италия автомобил.

От органите по приходите не е оспорено вътреобщностното придобиване на два чифта маратонки марка „G.“ по фактура №314/31.08.2017 г., издадена от LUXORY G. I. S. P. A – Италия. Спорно е дали са използвани за икономическата дейност на дружеството. Определение на понятието данъчен кредит се съдържа в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, а в текстовете на чл. 69 и чл. 71 са визирани общите условия, при наличието на които възниква правото на данъчен кредит. В чл. 70 от ЗДДС са изброени ограниченията по отношение правото на приспадане на данъчен кредит в зависимост от конкретното предназначение на стоките и услугите, по които лицето е получател. В частност, т. 2 от алинея 1 урежда случаите, при които правото на данъчен кредит не е налице, т. е. следва да се откаже, независимо, че са изпълнени условията на чл. 69 или на чл. 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

С Решение № 1838/04.12.2020 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр. С. при ЦУ на НАП, РА е отменен за установените задължения по м 01.2017 г., изменен за м.12.2016 г., като е определен резултат на ДДС за внасяне в размер на в размер на 2 436, 46 лв. и съответните лихви, за м.05.2017 г. в размер на 1 891, 83 лв. и съответните лихви и потвърден за установените задължения по ЗДДС за периоди м.02.2017, 06.2017 г., м.07.2017 г., м.09.2017 г., ведно със съответните лихви за забава.

За да потвърди оспорения акт в посочената част, решаващият орган е приел, че доставките на стоки/услуги са такива изпълнени на територията на страната, поради което са облагаеми с 20% ставка, а не са доставки по чл. 21 ал.2 от ЗДДС, за които не се начислява данък съгласно чл. 86 ал.3 от ЗДДС, както твърди жалбоподателят. Органът изтъква, че не е доказана реалността на сделките, предвид липсата на договори за наем на автомобилите и мотоциклета Я., приемо-предавателни протоколи, доказателства за уговаряне и плащане на цената, условия и срокове за връщане на наетите моторни средства. Постъпилите суми по банковите сметки на жалбоподателя не могат да се обвържат с тези доставки, същите не са декларирани от италианските дружества. Не е пренебрегнат и факта, че дружеството-жалбоподател и R. CARS DI RISSNETTI E. S. R. L. имат един и същи управител Е. Р.. Не са декларирани ВОД на три автомобила и маратонки от получателите им, липсват доказателства за транспортирането им до Италия, как са предадени, на кое лице, извършена ли е насрещната престация, липсват разплащания между страните, . Тези установявания в тяхната съвкупност обуславят извода на органа за нереалност на твърдения от жалбоподателя ВОД. По отношение на дружеството „Елпетра Травел“ ЕООД се сочи, че не са представени никакви доказателства за предоставен заем на това дружество, поради което решаващият орган счита, че се касае за авансов превод по бъдеща облагаема доставка, поради което по силата на чл. 25 ал.7 от ЗДДС следва да се начисли данък в размер на 2347 лв.

По отношение на В. на стоки за придобитите два чифта маратонки правилно е прието, че нямат връзка с дейността на дружеството, поради което не е признато правото на данъчен кредит в размер на 317,42 лв. По отношение на закупено МПС не са представени доказателства- протокол, фактура, издадена от италианското дружество за закупено МПС, доказателства за плащане и осчетоводяване, свидетелство за регистрация на автомобила, поради което РА в частта за отказано право на данъчен кредит в размер на 3 716,08 лв

По делото е изслушана и приет ал.а без възражение от страните Съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ). От заключението на вещото лице се установява, че извършените ВОД към клиента А. М. DI SEBASTIANO M. са издадени 4 фактури на италиански език с предмет „продажба/наем“, всички фактурите са осчетоводени по дебита на сметка 411“Клиенти“, три от тях по кредита на сметка 702 „Приходи от продажби на стока“, а фактура №11/05.08.2017г. по кредита на сметка „Приходи от продажба на услуги“. Фактурите са включени в дневниците за продажби и във ВИЕС декларациите, без фактура № 12/20.09.2017г.

Към дружеството А. DI BALESTRA LUCIA е издадена една фактура №5/17.02.2017г. с предмет „Продажба на МПС“. Фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 411“Клиенти“ и по кредита на сметка 702 „Приходи от продажби на стоки“. Фактурата е осчетоводена на синтетично ниво на сметките от група 70“Приходи“, отразена в дневника продажби като тристранна операция за м. февруари 2017. По делото е приложена фактура №1061/12.01.2017г. за 9779,15 лв., издадена от доставчика на МПС SPORTWAGEN Z. GmbH V. DE288318259.

По отношение на фактурите от R. CARS DI RICCHETTI E.: издадени са две фактури №2/01.12.2016г. с предмет „отдаване под наем на МПС С. Ф., депозит 4000 евро и наем за 12м. 2400 евро“. Сумата за депозит в размер на 7 823,31лв. е осчетоводена по дебит на сметка“Клиенти“,аналитично и кредит на сметка 492“Разчети за гаранции“, сумата за наем е осчетоводена по дебит на сметка „Клиенти“ аналитично, и кредит на сметка 751“Нефинансови приходи за бъдещи периоди“, а част от нея – 391,17лв. по кредита на сметка 703“Приходи от продажба на услуги“. Фактурата е включена в дневника за продажби и във ВИЕС декларация за м. 12.2016г. със сумата от 12517,31 лв.

Фактура №8/10.05.2017г. е с предмет „отдаване под наем на МПС Фиат П.“ и е включена в дневник продажби, осчетоводена по дебита на сметка“Клиенти“ и по кредита на сметка 703“Приходи от продажба на услуги“. Включена във ВИЕС декларация за м.05.2017г. като „Доставка на стоки като посредник в тристранни операции“.

Към „RA S. DI G. BISOGNO е издадена една фактура № 10/05.07.2017г.,осчетоводена като вземане на клиент и приход по сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“. Включена в дневника за продажби като“доставка на услуга по чл. 21 ал.2 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга държава членка“ същите са отразени в счетоводните регистри на дружеството.

На въпрос № 3 вещото лице е отговорило на база единствено писмените обяснения на счетоводителката на ревизираното дружество и е формирала заключение, че не са налични данни дружеството да е извършило, но да не е отчело продажби на територията на Република България. На следващо място не са установени и нарушения на счетоводството. Прилага се двустранна форма на счетоводство, използва се счетоводен софтуер. Спазени са основните принципи на счетоводството.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 ДОПК. Решението на директора на Д"ОДОП" е връчено на жалбоподателя по електронен път на 08.12.2020 г., а жалбата е подадена на 22.12.2020 г. чрез куриер и е регистрирана в НАП на 29.12.2020 г. с вх. № 53-04-1002, от

управителя на дружеството и при наличието на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Атакуваният в настоящето производство ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите съобразно изискването на чл.119, ал. 2 ДОПК, като ревизията е възложена при надлежно образувано ревизионно производство съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК.

Оспореният ревизионен акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл.120 от ДОПК - РА е мотивиран, като неразделна част от него е и ревизионният доклад с посочени фактически констатации и съображения на екипа.

Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаването на акта.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с квалифициран електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване. Поради което РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл.119, ал. 2 от ДОПК.

По отношения на материалния закон:

Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от закона, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго.

В зависимост от мястото на изпълнение на доставката се определя и приложимият данъчен закон – за доставките с място на изпълнение на територията на страната се прилагат разпоредбите на ЗДДС, а за доставките с място на изпълнение извън територията на страната – данъчният закон по местоизпълнение на доставката. Критерий за разграничаване местоизпълнението на доставките на услуги, според Директива 2006/112/ЕО е данъчният статут на техния получател и целите, за които се използва съответната доставка – дали същият е данъчно задължено лице или не.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДДС мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят от постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на доставчика.

Цитираната от жалбоподателя разпоредба на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС касае случаите, когато получателят е данъчно задължено лице, при които мястото на изпълнение е мястото, където същият е установил независимата си икономическа дейност, постоянния обект, на който се предоставят услугите или постоянния адрес или обичайното местопребиваване на получателя.

От доказателството по делото се установява, че дружествата издатели на фактурите са установени в Италия.

Правилни са доводите на ревизиращите органи, че по отношение на доставките по фактура №0...07/10.05.2017 г., издадена на TELECOMPONENTI COSTA VICENZO S.R.L – Италия, по фактура №0...010/05.07.2017 г., издадена на RA S. DI G. BISOGNO & C – Италия, фактура №0...011/01.09.2017 г., издадена на A. M. DI M. SEBASTIANO – Италия и фактури №0...02/01.12.2016 г. и №0...08 от 10.05.2017 г., издадени на R. CARS DI RICCHETTI E. доставките не са декларирани от италианските дружества и не са налице приемо-предавателни протоколи, от които може да се достигне до обоснован извод за реалност на доставките.

Съгласно чл. 53, ал. 1 ЗДДС вътреобщностните доставки по чл. 7 са облагаеми с нулева ставка на данъка. Условието за облагане с нулевата ставка по ал. 1 са посочени в следващата алинея – 2, като е необходимо доставчикът следва да разполага с 1. документи за доставката, определени с правилника за прилагане на закона, и 2. документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, определени с чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки (ОВ, L 311/10 от 7 декември 2018 г.), наричан по-нататък "Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011", или определени с правилника за прилагане на закона.

Според чл. 45 ППЗДДС за доказване на вътреобщностна доставка на стоки доставчикът следва да разполага със следните документи:

1. документ за доставката:

а) фактура за доставката, която съдържа идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката;

б) протокол по чл. 117, ал. 2 от закона - в случаите на вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 4 от закона;

в) документ по чл. 168, ал. 8 от закона - когато доставчикът е физическо лице, което не е едноличен търговец и не е регистрирано по закона;

2. документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, когато не прилага презумпцията по чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки (ОВ, L 311/10 от 7 декември 2018 г.):

а) транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и дължостното му качество, име на лицето, получило стоките, и дължостното му качество;

б) транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

Вътреобщностните доставки на три автомобила и маратонки са документирани с фактура №0...09/05.07.2017 г., фактура №0...012/20.09.2017 г. и фактура №0...013/27.09.2017 г., издадени на А. М. DI M. SEBASTIANO – Италия и фактура №0...05/17.02.2017 г., издадена на В. L. A. DI BALESTRA LUCIA – Италия. По делото не са предоставени доказателства за транспорта и за получаването на самите стоки. В случая дружеството не е предоставена никаква информация и документи за начина, по който процесните автомобили и другите стоки са транспортирани от територията на страната до територията на Италия, поради което са правилни доводите на ревизиращите органи за липса на ВОД. Такива доказателства не са представени и в хода на съдебното производство, а заключението на вещото лице не опровергава изводите на решаващия орган. С Разпореждане от 29.03.2021 г. за насрочване на делото съдът е разпределил доказателствената тежест между страните. На оспорващия търговец, на основание чл. 171, ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 154, ал. 1 от ГПК и § 2 от ДР на ДОПК, е указано, че негова е доказателствената тежест в настоящото производство относно предпоставките за прилагане на нулева ставка на ДДС за декларираните ВОД, като докаже че правото на разпореждане като собственик с тези стоки е прехвърлено на приобретателя, че посочените стоки са изпратени или транспортирани в друга държава членка и, че вследствие на това изпращане или транспортиране същите стоки са напуснали физически територията на страната. В тази връзка, следва да представи доказателства по вид и форма, предвидени в специалния закон - ЗДДС и ППЗДДС, че стоките са транспортирани от територията на България до територията на Италия и съответно факта на получаването им именно от посочените във фактурите контрагенти. Въз основа на извършения анализ на документите, представени от жалбоподателя, на резултатите от извършените насрещни проверки и на приобщените към настоящия РА доказателства, органите по приходите са направили извод, че по отношение на декларираните ВОД не е доказано транспортирането на стоките от територията на България до територията на Италия, нито получаването им от посочените във фактурите контрагенти, поради което не е доказано основаниято за прилагане нулева ставка за ДДС. В хода на съдебното следствие не са ангажирани нови доказателства, въпреки указаната доказателствена тежест върху оспорващия. Поради това, установените при ревизията факти не претърпяват промяна.

В обобщение следва да се посочи, че липсва доказателства за изпълнение на предпоставките за наличие на ВОД - наличие са само доказателства, че доставчикът е регистрирано за целите на ДДС лице в Р България, а получателят е данъчно задължено лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава-членка - Италия, но липсват доказателства относно доставката на фактурираните стоки, нито такива за наличие на неопровержими доказателства за транспортиране на именно фактурираните стоки от територията на Р България на територията на друга държава-членка. Поради изложено правилно е изводът на решаващия орган, че се касае за доставки с място на изпълнение на територията на страната, облагаеми с 20% ставка на данъка.

По отношение на дружеството „Елпетра Травел“ ЕООД съдът намира, че направените възражения от жалбоподателя също остават недоказани. Липсват каквито и да било доказателства, че на това дружество е предоставен заем- договор за заем, осчетоводяване на предоставените средства като заемни, размера на заема, условия при които е отпуснат, фактура. Посоченото в банковия превод основание „авансов

превод“ също не кореспондира с твърденията на жалбоподателя, поради което неопровергани остават изводите на органа за приложимост на разпоредбите на чл. 86 ал.1 и ал.2 вр. чл. 25 ал.7 от ЗДДС и начисляването на ДДС в размер на 2347 лв.

По отношение на отказаното право за приспадане на данъчен кредит:

С фактура №314/31.08.2017 г. от LUXORY G. I. S. P. A с VIN IT04773210481 са закупени 2 чифта маратонки на стойност 811,48 евро /левава равностойност 1 587,11 лв./, за което е съставен Протокол №0...014/01.09.2017 г., отразен в дневника за покупки и дневника за продажби за м. 09.2017 г. Заведени са по дебита на сметка 304 – Стоки. Правилни са изводите на ревизиращия екип, че не са налице данни, стоките да се използвани за икономическата дейност на дружеството, поради което следва да се начисли данък. В тази връзка жалбоподателят единствено е посочил, че лично е транспортирал маратонките. В чл. 70 от ЗДДС са регламентирани ограниченията на правото на приспадане на данъчен кредит, като в т.2 са визирани именно случаите при които стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки ли за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

Правилни са изводите на органа и по отношение на закупеното МПС от дружеството D.M.A A. DI A. DI MAURO с VIN IT08444471216. И за тази доставка не са представени никакви доказателства за осчетоводяване, не е представен протоколът по чл.117 от ЗДДС извършено плащане, протокол за предаване, поради което може да се изведе извод, че В. не е доказано.

Съдът намира за нужно да отбележи, че по отношение на въпрос №3 от експертизата не кредитира заключението на вещото лице, доколкото то се основава на твърдения на счетоводителя на жалбоподателя и доколкото самият въпрос по начина, по който е формулиран предполага да се борави не с доказателства, а с предположения.

При този изход на спора на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсулт на основание чл. 161 ал.1 от ДОПК във вр. Наредба за минималните размери на адвокатски възнаграждения в размер на 1939,32 лв. (хиляда деветстотин тридесет и девет лева и тридесет и две стотинки).

Воден от горното и на основание чл. 160 ал.1 и чл. 161 ал.1 от ДОПК АССГ, Трето отделение , 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], с електронен адрес: [електронна поща], чрез Е. Р., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220419000955-091-001/19.05.2020 г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и М. К. М. -ръководител на ревизията, в частта, потвърдена и изменена с Решение № 1838/04.12.2020 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр. С. при ЦУ на НАП за установените задължения общо в размер на 37 640,57 главница и лихви за тях в размер на 10725,79лв.

ОСЪЖДА „РИКЕТИ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] да заплати на ТД на НАП С. сумата от 1939,32 лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: